MECIUL IUGOSLAVIA–ROMÂNIA AȘTEPTAT CU MARE INTERES

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN BELGRAD

Anul 1969 este anul jubiliar al fotbalului iugoslav. Se împlinesc 50 de ani de cînd, în aprilie 1919, a început să se joace fotbal în Iugoslavia. Festivitățile au început încă din aprilie, la Zagreb, acolo unde a luat ființă Federația iugoslavă de fotbal. La sărbătorirea fotbalului iugoslav au fost prezente pînă acum o serie de personalități ale fotbalului mondial în frunte cu Sir Stanley Rous. Printre alții a fost invitat în Iugoslavia și tov. Ion Șiclovan, vicepreședintele Federației române de fotbal.

Festivitățile sînt prevăzute pentru întreg anul 1969, iar zilele de 3 și 7 septembrie au fost rezervate pentru dubla întîlnire cu reprezentativa Braziliei. După ce au acceptat invitația și condițiile oferite, brazilienii au anunțat că nu vor juca în Iugoslavia dacă nu vor primi pentru cele două meciuri o sumă mult mai mare — 32.000 de dolari — față de cea acceptată inițial — 20.000 dolari. Iugoslavii nu au acceptat „schimbarea la față" a brazilienilor, nedorind să susțină astfel de practici neobișnuite.

Iată de ce, pentru a nu pierde ocazia de a oferi amatorilor de fotbal un spectacol de calitate, Federația iugoslavă de fotbal s-a adresat forului român, propunîndu-i un meci între reprezentativele celor două țări pentru ziua de 3 septembrie. Meciul va constitui o bună verificare a potențialului național român, pentru întîlnirile cu Portugalia și Grecia din preliminariile C. M. După cum e cunoscut, Iugoslavia a pierdut avionul pentru Mexic încă din anul trecut cînd a pierdut în fața Belgiei cu 3—0 și a făcut, acasă, 0—0 cu Spania.

Fotbalul românesc este apreciat în Iugoslavia. Aici se vorbește la superlativ despre ambiția și puterea de luptă a românilor. Iar în ultimul timp acestor calități recunoscute li s-au adăugat și o serioasă îmbunătățire tehnică precum și o concepție tactică avansată. Pîrcălab, Dobrin, Lucescu, Dumitrache, Ghergheli, Dan etc. sînt nume cunoscute spectatorilor iugoslavi și apariția lor pe teren garantează un spectacol de calitate. Rezultatele frumoase reușite de națională română în fața Angliei, R. F. a Germaniei, Olandei, Austriei, Elveției, au fost salutate cu deosebită stimă în Iugoslavia.

Ce este nou acum în preajma întîlnirii celor două naționale, în fotbalul iugoslav ?

Între 3 și 17 august s-a organizat un „mini-campionat" de vară la care au participat cele șase campioane de după război : Steaua Roșie Belgrad, Partizan Belgrad, Voivodina Novi Sad, Sarajevo, Hajduk Split și Dinamo Zagreb. Deși disputat în cadrul pregătirilor pentru noul campionat (care va începe la 24 august), meciurile din acest mini-campionat au fost urmărite cu mult interes. Un număr mare de spectatori au urmărit meciurile celebrelor echipe. Recordul de spectatori s-a înregistrat la întîlnirea Steaua Roșie — Partizan, din penultima etapă, terminată cu scorul de 2—1 pentru Partizan ; 55 000 de spectatori prezenți pe stadionul JNA au părăsit stadionul complet satisfăcuți de cele ce le-au prezentat fotbaliștii celor două echipe. Cel mai bun de pe teren a fost proaspăt refăcutul Georgevici care a și marcat un gol.

Mini-campionatul a fost cucerit de Partizan Belgrad cu 8 puncte din 10 posibilie. A pierdut doar la Voivodina Novi Sad. Dinamo Zagreb a ocupat locul 2 cu 6 puncte. A învins în ultima etapă cu 3—0 echipa Steaua Roșie. Deși rămasă fără cîțiva titulari, plecați în străinătate, echipa a demonstrat un fotbal de bună calitate și a scos la iveală o serie de jucători foarte tineri și talentați. Foarte bine au jucat și Ramliak precum și perechea de fundași Tvek-Gracianin, adevărate extreme. Campioana Iugoslaviei pe anul 1969, Steaua Roșie Belgrad, a ocupat abia locul 3. A început excepțional cu două victorii, 4—0 cu Voivodina și 2—0 cu Haiduk Split, dar a terminat slab pierzînd cu 3—0 la Dinamo Zagreb.

Iată, deci, o radiografie a potențialului fotbalului iugoslav acum înaintea începerii campionatului nou și a meciului România—Iugoslavia. Selecționerul R. MITICI ne-a declarat că este mulțumit de forma demonstrată de selecționabili. Iată lotul probabil pentru meciul cu România : MUTIBARICI, DAUTBEGOVICI, CIURCOVICI, ȘVEK, GRACIANIN, IEFTICI, PAVLOVICI, PAUNOVICI, HOLȚER, GEORGEVICI, RAMLIAK, PETHOVICI, KATICI, BELIN, BIEKOVICI, BUKAL, ACIMOVICI, PIRICI, SPRECIO, TRIVICI și GIAICI.

El mai poate fi modificat, avînd în vedere faptul că pînă la meciul cu România vor avea loc și două etape din noul campionat al Iugoslaviei.

Meciul cu fotbaliștii români (al 30-lea în istoria întîlnirilor româno-iugoslave, palmaresul fiind favorabil românilor : 29 14 3 12 47—48) este așteptat cu interes de opinia sportivă din Iugoslavia. El va însemna o nouă contribuție la întărirea prieteniei tradiționale dintre cele două țări vecine.

IVO GORAN

19 august 1969

VLADIMIR MUNTEAN (Dinamo Kiev)

UN TALENTAT REPREZENTANT AL NOII GENERAȚII

Mijlocașul campioanei U.R.S.S., DINAMO KIEV, VLADIMIR MUNTEAN, este unul din jucătorii care au avut o rapidă ascensiune în fotbalul sovietic. În 1963, la vîrsta de 16 ani, el juca în campionatul școlar din *Kiev*, doi ani mai tîrziu și-a făcut debutul în prima echipă a dinamoviștilor, iar peste alți doi ani a fost selecționat în reprezentativa U.R.S.S.

Fin tehnician, dotat cu o deosebită intuiție a jocului, *Muntean* — considerat un tipic reprezentant al „noului val" în fotbalul sovietic — se remarcă atît prin precizia cît și prin direcțiile cu totul neașteptate ale paselor sale. Neașteptate — pentru adversar și chiar pentru cei care îl urmăresc din tribună, dar nu și pentru partenerii săi, care s-au obișnuit cu maniera lui de joc și fructifică acțiunile construite de el. Iar dacă *Dinamo Kiev* e de trei ani la rînd campioană a *Uniunii Sovietice*, o bună parte a succesului ei se datorește și lui *Vladimir Muntean*.

Recent, revista sovietică „FOTBAL" a publicat, sub semnătura lui *OLEG KUCERENKO*, un interviu cu acest talentat jucător. Printre altele, *Muntean* spune :

— Meciurile care îmi produc cea mai mare satisfacție sînt cele în care simt că am dat totul și, în schimb, mi-a reușit tot ce am întreprins. Indiferent dacă am pierdut sau am cîștigat. Mi-aduc aminte cu plăcere un meci, cu *Dinamo Tbilisi*, în '67, în care n-am jucat decît 40 de minute, pentru că apoi am fost accidentat. Dar pînă în acel moment m-am simțit liber, ușor, stăpîn pe joc, am șutat de mai multe ori pe poartă, am înscris un gol, mi-au reușit atît pasele cît și intercepția paselor adverse.

Dacă îl plictisesc antrenamentele ?

— La noi în echipă, antrenamentele, deși intensive, ne fac plăcere pentru că ele nu se efectuează în mod — ca să spun așa — dogmatic. Antrenorii simt foarte precis cînd jucătorii încep să obosească sau să se plictisească și schimbă conținutul antrenamentului. De aceea fiecare ședință de antrenament se desfășoară interesant, atractiv.

Dacă a reușit de la debut să se încadreze în jocul echipei ?

— În prima perioadă eram mult mai slab pregătit fizic decît ceilalți coechipieri, dar în procesul antrenamentelor am reușit să-i ajung din urmă. Din punct de vedere tactic, e drept, se întîmplă să nu-mi iasă totul cum aș fi vrut. Deși colegii mă încurajau, eu nu eram perfect mulțumit de mine și, acasă, după meci, mă gîndeam îndelung de ce am greșit. Această me-

todă a „analizei la domiciliu" o practic și acum...

Unde ți vine mai greu să joace, la club sau în reprezentativă ?

— În reprezentativă. Pentru că, deși am de îndeplinit aceleași sarcini în ambele formații — să-mi „deschid" aripa, să mă infiltrez în atac, să marchez pe mijlocașul advers — răspunderea e mult mai mare și mai deosebită în echipa reprezentativă.

Despre aportul lui în apărare, Muntean spune :

— Defensiva e latura mea deficientă. Îmi dau seama de aceasta ; echipa noastră nu-și poate permite luxul să aibă un mijlocaș care doar să distribuie mingi și să atace. Un adevărat mijlocaș trebuie să fie și un bun apărător.

Dacă n-ar fi la Dinamo Kiev, unde i-ar plăcea să joace ?

— Cred că la Torpedo Moscova. Deși n-am jucat niciodată împreună cu Streițov, simt că ne-am înțelege foarte bine amîndoi...

ZONA EUROPEANĂ

ÎN LUPTA PENTRU MEXICO 70

GRUPA A VII-a: UN DUEL SPECTACULOS

Situația din grupele VII (R. F. a Germaniei — Scoția — Austria — Cipru) și VIII (Bulgaria — Olanda — Polonia — Luxemburg) este departe de a fi clară.

Este drept că în prima dintre ele mai sînt două jocuri de disputat și că cele două echipe care candidează la primul loc se află în posturi diferite : R. F. a Germaniei mai are un joc acasă, în timp ce Scoția trebuie să se deplaseze de două ori. S-ar părea, deci, că din acest duel Schön—Brown, la care s-a redus bătălia pentru calificare, va ieși învingător selecționerul vest-german. Evident, echipa sa este în primul rînd avantajată de program, dar Scoția este un adversar redutabil care poate smulge un punct la Hamburg și apoi două la Viena, ajungînd astfel la egalitate de puncte cu selecționata vest-germană și obținînd șansa de a lupta, totuși, pentru calificare într-un baraj pe teren neutru, lucru posibil. După cum tot așa de bine se poate întîmpla ca austriecii să producă o surpriză lui Brown, simplificînd lucrurile. Iată de ce situația în această grupă nu-i încă limpede. Firește, G. Müller et Co. sînt favoriții hîrtiei, tot așa cum au fost scoțienii înaintea meciului disputat acasă. Dar s-ar putea întîmpla ca la Glasgow, totuși : un meci nul. Și atunci barajul va părea inevitabil...

Pat Shantan — una din speranțele selecționerului scoțian Brown

MECIURI DISPUTATE

19. V. 1968,	Viena : Austria—Cipru	7—1 (3—0)	(28 000)
13. X.	Viena : Austria—R. F. a Germaniei	0—2 (0—1)	(58 000)
6. XI.	Glasgow : Scoția—Austria	2—1 (1—1)	(81 000)
23. XI.	Nicosia : Cipru—R. F. a Germaniei	0—1 (0—0)	(7 000)
11. XII.	Nicosia : Cipru—Scoția	0—5 (0—5)	(6 000)
16. IV. 1969,	Glasgow : Scoția—R. F. a Germaniei	1—1 (0—1)	(96 000)
19. IV.	Nicosia : Cipru—Austria	1—2 (0—1)	(6 000)
10. V.	Nürnberg : R. F. a Germaniei—Austria	1—0 (0—0)	(70 000)
17. V.	Glasgow : Scoția—Cipru	8—0 (3—0)	(40 000)
21. V.	Essen : R. F. a Germaniei—Cipru	12—0 (7—0)	(35 000)

CLASAMENTUL

1. R.F.G.	5	4	1	0	17—	1	9
2. Scoția		4	3	1	0	16—	2 7
3. Austria		5	2	1	3	10—	7 4
4. Cipru		6	0	0	6	2—35	0

PROGRAMUL VIITOR

22. X. 1969 : R. F. a Germaniei — Scoția

5. XI. 1969 : Austria—Scoția

GOLGETERII : G. Müller (R. F. a Germaniei) 7 goluri ; Hof (A) 5 goluri ; Stein (S) 4 goluri ; Murdoch (S), Overath (R. F. a Germaniei) 3 goluri ; Redl (A), Held, Haller (R. F. a Germaniei), Gilzean (S) 2 goluri : Siber, Starek, Buzek (A), Kantzilieris, Panikos (C), Law, Bremmer, Gray, McNeill, Hendersson, Gemmell (S), Höttges, Lorenz (R. F. a Germaniei) 1 gol. Autogoluri : Eigenstiller (A) pt. R. F. a Germaniei, Panaiotu (C) pt. Scoția.

GRUPA A VIII-a: BULGARIA SAU OLANDA ?

Și mai complicate ni se par lucrurile în grupa a VIII-a, unde trei echipe sînt înscrise pe lista candidatelor la calificare : Bulgaria, Olanda și Polonia. Fără discuție că Asparuhov și colegii săi sînt favoriți, dar au multe hopuri de trecut : trei meciuri în deplasare, printre care unul în Olanda și altul în Polonia ! Nici celelalte echipe n-au o situație mai bună din acest punct de vedere, al programului. Poate că polonezii sînt ceva mai avantajați : două jocuri acasă, ambele cu adversarii cei mai puternici, și unul în Luxemburg. Cîștigîndu-le, ar ajunge la opt puncte, poate la fel cu bulgarii sau olandezii și în acest caz ar interveni barajul, ca și în eventualitatea unei egalități între Bulgaria și Olanda. Deci, o serie de complicații care pot surveni în această grupă, perspective ce fac din ea una din cele mai echilibrate, chiar și după consumarea a 7 meciuri. În toamnă însă, vor avea loc trei partide extrem de importante, dintre care una (Polonia—Olanda) va decide care din următoarele două va fi... decisivă : Olanda—Bulgaria sau Polonia—Bulgaria (ce sarcină dificilă pentru brigada de arbitri români !).

MECIURI DISPUTATE

4. IX. 1968,	Rotterdam : Luxemburg—Olanda	6—2 (0—1)	(46 000)
27. X.	Sofia : Bulgaria—Olanda	2—0 (1—0)	(18 000)
26. III. 1969,	Rotterdam : Olanda—Luxemburg	4—0 (2—0)	(47 000)
20. IV	Cracovia : Polonia—Luxemburg	8—1 (3—0)	(30 000)
23. IV	Sofia : Bulgaria—Luxemburg	2—1 (1—0)	(20 000)
7. V	Amsterdam : Olanda—Polonia	1—0 (0—0)	(44 000)
15. VI	Sofia : Bulgaria—Polonia	4—1 (2—1)	(60 000)

CLASAMENTUL

1. Bulgaria	3	3	0	0	8—	2	6
2. Olanda	4	3	0	1	7—	2	6
3. Polonia	3	1	0	2	9—	6	2
4. Luxemburg	4	0	0	4	2—16		0

PROGRAMUL VIITOR

7. IX. 1969 : Polonia—Olanda
12. X. 1969 : Luxemburg—Polonia
22. X. 1969 : Olanda—Bulgaria
9. XI. 1969 : Polonia—Bulgaria
7. XII. 1969 : Luxemburg—Bulgaria

GOLGETERII : Lubanski (P) 5 goluri ; Asparuhov (B) 4 goluri : Dejna (P) 3 goluri ; Bonev (B). Pallolatz (O), Leonard (L) 2 goluri ; Janssen, Van Hanegem, Cruyff, Van Dyck, Roggeveen (O), Willim (P), Dermendgiev, Penev (B) 1 gol.

DE ICI, DE COLO

NORVEGIENII FAC CONCESII

În ultima vreme, Norvegia rămăsese una din puținele „cetăți" ale amatorismului din lumea capitalistă. Dar anul acesta, Federația norvegiană a hotărît să renunțe la rigiditatea principiilor sale. Se prevede astfel ca premii bănești să fie acordate ocupanților primelor trei locuri în campionat ca și cîștigătorilor „Cupei Norvegiei".

S-a renunțat de asemenea la interdicția ca jucătorii norvegieni ce activau în străinătate să participe în echipa națională.

UN CAMPION FOARTE COMENTAT

Un eveniment neobișnuit agită pe iubitorii fotbalului din Chile, țară cu vechi tradiții în acest sport. Pentru prima oară în ultimii 11 ani, campionatul chilian e cîștigat de o echipă din provincie — „Wanderers" din Valparaiso. Înainte titlul se disputa între puternicele cluburi din capitală : Colo-Colo, Universidad Catolica și Universidad Chile. Aceste cluburi, prin stilul lor de joc, dictau și tactica echipei reprezentative, căreia îi furnizau și jucători.

Iată însă că în acest an, noul campion este supus unor aspre critici. În primul rînd Wanderers nu posedă în rîndurile sale jucători de clasă, nici nu mizează pe o tehnică deosebită, bazîndu-se pe jocul atletic — în care jucătorii ei cu fizic dezvoltat, practică un joc în forță, pe alocuri dur.

Chilienii, iubitori ai manevrelor subtile, pline de rafinament tehnic, nu se împacă cu jocul simplu al noilor campioni. Realismul lor, exprimat prin pase lungi, urmărirea aprigă a balonului, intervenții puternice la deposedare și tir de la distanță asupra porții adversarilor, a făcut însă pe mulți să treacă de partea lui Wanderers. Ei spun că jocul campionilor ar trebui să fie adoptat de toate formațiile din prima ligă și să devină etalon pentru națională chiliană. Numai Wanderers constituie mai departe o excepție, iar exemplul ei nu este urmat.

GAZONUL SUEDEZ MAI BUN DECÎT CEL BRITANIC

Considerat o mîndrie a englezilor, gazonul pajiștilor verzi și al cîmpurilor de sport, se bucură în Marea Britanie de îngrijiri speciale, care au creat o adevărată tradiție a spațiilor verzi. Iată însă că reprezentanții fotbalului insular, au început să se neliniștească. Gazonul terenurilor suedeze, deși mai puțin renumit pe plan mondial, se pare că deține un plus de calitate.

Un grup de specialiști în întreținerea și amenajarea terenurilor de sport, printre care și administratorul terenului Wembley, au vizitat cîmpul de joc și instalațiile stadionului „Rasunda" din Stockholm, al cărui gazon le-a produs o impresie deosebită.